



Bayer Zsolt: Levél Kanadából

2022 november 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Jó szokásomhoz híven, most is néztem a Bayer Showt!

Szia Zsolt,

Jó szokásomhoz híven, most is néztem a Bayer Showt!

Ahol hosszan beszélél a washingtoni ukrán nagykövetről s az orosz kultúráról, humanitásról.

Nos, hadd osszak meg veled egy kis emigráns-történetet.

Évekkel ezelőtt, jóval a járvány és a háború előtt történt az eset.

Kicsiny rádióknak mint minden évben, a befogadó állomás karácsonyi bulijára kapott meghívót.

El is mentünk és miután letelepedtünk az egyik üres asztalhoz, néhány ugyancsak etnikus rádiós telepedett mellénk.

Kiderült, hogy ukránok.

Itt egyébként rengeteg ukrán van, már a háború előtt is több mint háromszáz ezren voltak Ontario tartományban, egész Kanadában pedig vagy másfél millióan.

Én a főszerkesztő mellé kerültem s beszédbe elegedtünk.

Már nem emlékszem hogyan, de kultúrára, filmművészetre, színházra terelődött a beszéd s mivel nekem is nagy kedvencem Mihalkov, hát lelkesen ecseteltem, hogy az Etűdők gépzongorára, meg az Oblomov néhány napja milyen zseniális alkotás stb.

Ugye, annak idején nekünk a színházban még javasolták is megnézni a gépzongorát mikor egy Csehov darabra készültünk, mert Mihalkov abban oroszként, tökéletesen ábrázolja a csehovi világot! Persze, az Oblomov is hasonló csehovi remekmű!

Egyébként minden filmjét láttam s az általam oly sokat emlegetett "szibériai borbély" is nagy hatással volt rám.

Mihalkov, egy zseni!

A Csalóka napfény bemutatója pedig itt volt annak idején a torontói filmfesztiválon, maga Mihalkov is megjelent a kislányával s ott lehettem a vetítésen, ami után Mihalkov hosszan beszélt!!

Szóval, beszélgetek az ukránnal, egyszer csak elborul az agya és elkezd hangosan ócsárolni az orosz művészetet. Szerinte nincs is olyan, hogy orosz művészet, az nem létezik s minden ami jó és említésre méltó Oroszországban, az ukrán. Mindent tőlük loptak az oroszok.

És ez egy rádió főszerkesztője!

Történt mindez sok évvel a háború előtt Torontóban, s elhangzott egy ukrán emigráns szájából, aki gyakorlatilag elhagyta a szülőhazáját.

De nyilván ezekben akkora a nacionalizmus, hogy még a nagy és híres kanadai toleranciát, nyitottságot és feltétlen elfogadást sem tudták magukévá tenni.

Ezzel csak azt akarom mondani, vagy azt is, hogy ezekben akkora a gyűlölet az oroszok és egyáltalán az orosz kultúra iránt, hogy már azt sem tudják mit beszélnek!

Nincs humanitás egy Dosztojevszkij, Puskin vagy Bulgakov műben? A pofám leszakad!

De emlékeztetném Gogolt, Tolsztojt, Csehovot stb., s én még Solohovot is olvastam, mert abban is van!

Huszonevesként fogalmaztam meg, hogy ha egy lakatlan szigetre vinnének s egy darab könyvet vihetnék magammal; akkor az Bulgakov Mester és Margaritája lenne.

A könyv ugyanis elementáris hatással volt rám!

És akkor jönnek az ukránok, és ki akarják radírozni az orosz kultúrát?!

Ismétlem, amikor az ukrán migránsrádiós röjögött, még nyoma sem volt háborúnak. Tán még a Krímet sem csatolták el az oroszok!

Az ukránok aztán elmentek felvenni valami italt a bárban, mi meg a feleségemmel átültünk egy másik asztalhoz.

Hálisten soha többet nem láttam őket!

Öllek barátsággal,

Bede-Fazekas Zsolt

Forrás: [Bádóg - Bayer Zsolt blogja](#)



Ajánló
